

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birck: Jeg ønsker blot at gøre en Bemærkning i Anledning af enkelte Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), den højtærede Finansminister og det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) om Bankgarantiens Virkninger. Mig forekommer det, at overfor Trediemand hæfte i Laanekassen de 5 københavnske Banker, og i de 2 jydskke Banker hæfter, saa vidt jeg kan se, Landmandsbanken. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Rekursen til Bankkomiteen synes jeg, at afdøde Finansminister Lassen kun kan binde Statskassen juridisk, forudsat at Bankkomiteens læge Medlemmer, de 5 Bankmedlemmer, maatte være ude af Stand til at se, at han var gaaet ud over sin Competence. Det er Spørgsmaalet. Hvis den afdøde Finansminister er gaaet ud over sin Competence, er Statskassen ikke bunden, og saa er der ingen Rekurs til Bankkomiteen, for saa vidt den skulde forpligte Staten.

Med Hensyn til det 10 Millioners Laan, der var Tale om i Gaar, vil jeg sige, at vi, da vi vedtog Loven, var klare over, at der ved den Overenskomst, vi kende, skulde stilles 20 Millioner Kr. til Disposition, og jeg kan ikke tænke mig, at dette Ting, neppe heller det andet høje Ting, vilde nægte at skaffe Hjælp til det Laan, som er optaget i Henhold til Overenskomsten. Men det er noget helt andet end at forøge Retten til at laane i al Almindelighed.

Zahle: Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) havde noget misforstaaet de Bemærkninger, jeg havde tilladt mig at gøre overfor Departementschef Andersens Optræden. Det var ikke min Mening at hævde den Opfattelse, at en Departementschef skulde træde op imod sin Minister og sige: Jeg parerer ikke Ordre. Det kunde naturligvis en Departementschef være forpligtet til, ligesom enhver anden Borger, hvis han skulde medvirke til noget ulovligt, og da sætte sin Embedsstilling ind derpaa. Men det er ikke min Mening, at en Departementschef under andre Forhold skal kontrollere sin Minister eller kritisere sin Minister eller træde op imod ham. Det, jeg sagde, var, at det er mig ubegribeligt, hvorledes Bankkomiteens Medlemmer have

kunnet lade sig nøje med først en mundtlig Aftale og derefter et privat Brev fra en Minister og have handlet paa dette skøre Grundlag, som om de havde en Lov at støtte sig til, og der fremhævede jeg, at navnlig maatte da en Mand, der indtager en Departementschefs Stilling i Finansministeriet, have alle Forudsætninger for at kunne se, at her var ikke fyldestgørende Grundlag, og han burde saa naturligvis have gjort sine Kolleger i Bankkomiteen opmærksom paa, at her var de ude over det lovlige, de havde ikke nu saa fast Grund under Fødderne, at de kunde være sikre paa, at naar de anvendte Penge, vilde Staten være forpligtet til at svare til de skete Udlæg.

Der indtraadte desuden to Begivenheder, som maatte have gjort det nødvendigt for Departementschef Andersen og for øvrigt ogsaa for Bankkomiteens andre Medlemmer at passe paa. Den 6. April døde Finansminister Vilhelm Lassen uden at have draget Omsorg for, at det Forbehold, han havde taget i sin Skrivelse, var blevet indfriet. Da var der et springende Punkt, da havde Bankkomiteens Medlemmer og især Departementschef Andersen blandt dem Anledning til at sige: „Hvordan ere vi nu stillede? Nu maa vi passe paa. Finansministeren, som har lovet os, at Staten skal tiltræde Ordningen — ved Siden af Forbeholdet maa der jo have ligget et Løfte om, at dette Forbehold skulde blive indfriet — er nu død, hvordan ere vi da nu stillede?“ Og saa maatte naturligvis Bankkomiteen enten ved dens Formand eller, hvad der var lettere og lige saa naturligt, ved Departementschef Andersen have henvendt sig til den Mand, der traadte til som fungerende Finansminister, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), og have sagt til ham: „Saadan ligger Sagen. Deres afdøde Forælder har ikke naaet, inden han afgik ved Døden, at bringe denne Sag i fuld Orden, vi bede Dem være saa god hurtigst muligt at bringe dette overordentlig vigtige Anliggende i Orden.“

Jeg ved ikke, om en saadan Henvendelse er sket til det ærede Medlem fra Ringkøbing, der den Gang fungerede som Finansminister, men er den ikke sket, er det en utilgivelig Forsømmelse fra Bankkomiteens Side, og saa maa i Sandhed Bankkomiteen selv tage det deraf følgende Tab og Ansvar. Hvis den derimod er sket, kan det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke undskylde sig med, at han mente, eller han troede, at den afdøde Finans-